

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Phosphorvs sive Ioannes Baptista nativitas, vita, mors

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Epigramma 13. Cædes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70001](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70001)

Rursus & in tristi desoluit imagine pellex.
 Rursus & intentat læua proterua minas:
 Et lanx cæde rubet. pro! quis furor iste Medusæ!
 Qui ne morte quidem, iam velit ipse mori.
 Atque nouam quærit cædem de cæde, nec haustus
 Hanc cruor extinguit, quam bibit ira sitim.
 Ecquis erit tandem sceleri modus? ipsa cruoris
 Si saties rabidis sit sicis hausta feris?

Epigramma 11.

Quæstio.

Cur Herodes & Herodias Ioannem
 qui est Vox clamantis, tollit?

O Buia mæcha rapit Vocē, & Rex mæchus; ut hęst
 Obuius. An nescis? hic lupus, illa lupa est,

Epigramma 12.

Ioannis Mors.

Sic variis vatum tristes cadit ergo sub ymbras?
 In capite hoc capitum millia mille iacent.
 Cui magis illecebræ nocuere chorusque lyreque;
 Quam ferus immiti qui metit ense, furor.
 Tam tenui pretio venale quod omnibus astris
 Vix emat æthra caput; putida Cypris emit?
 Si sit emi caput, vltro rapi sibi dona coronæ,
 Ac regni, & capitis splendida damna pati.

Epigramma 13.

Cædes.

Siqua nocet fera, triste nemus sibi quærit, & ymbra,
 At sæuit media mæcha læna die.
 Et sibi deposcit munus ferale cruorem;
 Quem bibit obscæno lanx scelerata toro.
 Quid facit ad cædem Regis natalis Eous?
 Impia funestę vespera mortis erat?

Scilicet

Scilicet hoc nasci felici est sidere Regem,
Siiubar extinguat, quo foret orta dies.

Epigramma 14.

Quæstio.

De Morte Ioannis natali in festo.

Cur vitæ lux iussa mori est Herodis in ortu?
Qui iubet Herodes, mors reor ipse fuit.

AD HERODEM

Quò minus apta loqui est trunco Vox cædua collo,
Hoc magis vltia nefas arguit illa tuum.
Ipsa loqui lacrymis si vita sit apta dolorem:
Mors ipso loquitur sanguine triste scelus.

Epigramma 15.

Ioannis caput iacet in patina. Ipsa
pietas queritur.

Ergo lupæ castnm vatis caput immolat ensis,
Sanguineoque aperit tramite vocis iter?
Iam tacet & surdo truncum caput incubat auro,
Auro, quod violat purpura dira cruor?
Quæ Vocem iugulat, mihi cor secat illa securis;
Exsecat & linguam sica scelestâ meam.

Epigram. 16.

Palinodia.

Vixit adhuc, viuit, Vox narrat & orba furorem,
Ferreâ sic truncum iam sibi lingua caput,
Vita tenax animæ dirupit vincula ferro,
Exsul & in ventos Vox leuis aura fugit,
Exsoluitque fidem, quam debuit, obuia Verbo,
Nè magis hanc soluat, mors inopinâ rapit;
Ah! pietas cum vece pari cadet ergo securi;
Immemor vt tantum supprimat vmbra iubar;
Parce queri, nec triste necis scelus argue; Verbum
Docta perenne loqui Vox nequit ista mori.

Epigram. 17.